

med, at en betydelig Udvidelse af Politiet var en aldeles nødvendig Tilknytning til Loven af 1909, naar ikke Retsikkerheden skulde lide paa en ganske uforsvarlig Maade. Det vilde være umuligt at føre Loven af 1909 ud i Livet uden at have knyttet dertil en Merudgift paa mindst 230,000 Kr. til Statspoliti, og naar de medregnes, vil Merudgiften, som er steget en lille Smule fra det, jeg foreslog, ifølge Folketingets Vedtagelse af Retsplejelovforslaget være ca. 230,000 Kr. Og disse Udgifter, man regner med her, er gennemgaaende ikke usikre Tal. Jeg skal, for at det kan blive nøjagtigt, tillade mig saa nogendlunde at specificere de Merudgifter, der er Tale om aarlig, og jeg skal dele dem i 7 forskellige Dele, som alle kan siges at være sikre: Udgifterne til de kollegiale Retter er opgjorte til 208,500 Kr. Det kan man ret nøje regne ud. For det andet, til Lønning til Retsbetjente og Politimestre samt Politifuldmægtige i København vil medgaa 178,000 Kr. Det er ogsaa et Beløb, som ikke kan omstrideres, det kan regnes lige ud. For det tredje til Statspolitiet 300,000 Kr., og man er formentlig ogsaa paa den sikre Side ved at beregne for det fjerde til Anklagemyndighederne 105,000 Kr., for det femte til Forsvarerne 75,000 Kr., for det sjette til Nævningeudgifter 155,000 Kr. og for det syvende til Vidnegodtgørelser 50,000 Kr. Jeg har specificeret disse Udgifter saaledes, fordi det er lettere at kontrolere, naar det er specificeret saaledes ud, end naar man indskrænker sig til at nævne et samlet Beløb, og jeg ønsker gerne disse Tal nøje undersøgt og kontroleret. De er udarbejdede med Omhu i Justitsministeriet og med det ene Formaal for Øje at give en nøgtern, paalidelig og solid Besked til den høje Rigsdag om, hvad Gennemførelsen af denne Reform vil koste. Ligeledes kan man paa den anden Side gaa ud fra, at en Indtægtsforøgelse paa 170,000 Kr. om Aaret vil følge af det Lovforslag, som jeg om nogle Øjeblikke skal have den Ære at forelægge, om Retsafgifter. Der bliver i Virkeligheden, efter hvad jeg saaledes har nævnt, kun een større Udgiftspost tilbage, om hvilken man maa sige, at den er kalkulatorisk, det er den Udgiftspost, som omfatter Kontorholdsgodtgørelse. Det er paa Forhaand umuligt at sige med Nøjagtighed, hvor meget Kontorholdet vil komme til at koste under den nye Retsplejeordning. Det er anslaaet til en Merudgift af 100,000 Kr. til Dommere og Politimestre, men ingen kan indestaa for,

at det er de rigtige Beløb. Det er skønsmæssigt fastsat, og man har i Justitsministeriet ikke kunnet skønne bedre, end at dette maatte omtrent komme til at passe. Men jeg skal dertil knytte den Bemærkning, at hvis man vil forhøje dette Beløb, saa kan man oprette flere Bitingsteder og Hjælpekontorer, og saa vil man kunne opnaa, at den nye Retsplejeordning med en forholdsvis ringe Udgift bliver langt bekvemmere for Befolkningen, end den gamle har været, thi jo flere Bitingsteder og Hjælpekontorer man opretter, desto mere vil Dommerne komme til at rejse ud til Befolkningen, og desto nærmere vil Befolkningen have det Sted ved Haanden, hvor de kan faa afgjort deres juridiske Forretninger: Det vilde ikke blive uoverkommelige Udgifter, for man maa huske paa, at hver Gang man opretter et Bitingsted og der placerer en Fuldmægtig og Politiasistent, vil man som Regel kunne spare de tilsvarende Statsfunktionærer ved Hovedkontoret. Jeg mener ikke, at naar man sætter en Fuldmægtig ved et Bitingsted vil han fuldkomment opveje en Fuldmægtig paa Hovedkontoret. Det vil han neppe men han vil ved sit Arbejde aflaste Hovedkontorets Arbejde i en meget betydelig Grad, saa der vil blive en væsentlig Besparelse for Hovedkontoret, hver Gang man opretter et Bitingsted, og ligeledes paa Politiets Hovedkontor, hver Gang man opretter et Hjælpekantor for Politiet. Det vilde ikke blive saa forfærdelig dyrt. Der er ikke noget i Vejen for, at man har Kontorlokaler og Skrivere, i det hele taget underordnede Funktionærer, fælles Dommerfuldmægtige og Politiasistenten til det manuelle Arbejde, som skal gøres. Dette Afskrivningsarbejde kan meget gøres af Folk, som tjener baade Dommere og Politimesteren. Vi har her i Landet en saadan Kontorafdeling, nemlig i Fanø, og jeg skal som Eksempel nævne at dette Hjælpekantor koster ca. 400 efter Embedsindberetningen, derum Rejsegodtgørelse til Embedsmanden. I har altsaa her allerede under den bestående Retsordning et Eksempel, fra hvilket man kan drage den Slutning, at Oprettelse af saadanne Hjælpekontorer ikke vil koste saa forfærdelig dyrt, og naar det saa kommer i Købet formindsker Udgifterne noget Hovedkontoret, vil man se, at hvis det muligvis kommer ind paa den her nævnte Foranstaltning, vil det blive et Fremstred fremfor den gamle Retsordning.

Jeg skal saa til, hvad jeg her har sagt om Udgifterne, føje den almind-